

برنامه درسی تفسیر و علوم قرآنی دوره متوسطه رشته «علوم و معارف اسلامی»

موضوعات ضروری آموزش قرآن مانند: روحانی، روان‌خوانی، صحت قرائت، توانایی درک معنای عبارات و آیات ساده قرآن، آشنایی با معارف انسان‌ساز آن و تدبیر در آیات الهی را در حد امکان شامل شود.

دانشآموزان پیش از ورود به این رشته تحصیلی در دوره‌های ابتدایی و راهنمایی، هم‌چون سایر دانشآموزان، به اهداف مقدماتی آموزش قرآن، یعنی توانایی خواندن قرآن کریم و درک معنای عبارات و آیات ساده قرآن دست پیدا می‌کنند و از آنجا که در دوره متوسطه، در رشته علوم و معارف اسلامی تحصیل می‌کنند، باید با اهداف میانی آموزش قرآن، یعنی آشنایی بیشتر با قرآن کریم و معارف انسان‌ساز آن، چگونگی تدبیر در آیات الهی و شیوه‌های تفسیر این کتاب آسمانی نیز

اشاره

قرآن، پیام روشن الهی است که همه انسان‌ها را به راستی و رستگاری دعوت می‌کند. از صدر اسلام تاکنون، آموزش این پیام جاودانه الهی، از مهم‌ترین اهداف تعلیم و تربیت در میان مسلمانان بوده است.

مهم‌ترین رویکرد برنامه آموزش قرآن به‌ویژه برای دانشآموزان رشته علوم و معارف اسلامی که اهداف و سایر بخش‌های این آموزش را تحت تأثیر خود قرار می‌دهد، جامعیت آموزش قرآن است؛ یعنی آموزش قرآن باید به نحوی باشد که از یکسو همه حیطه‌های یادگیری را شامل شود و به‌ویژه بر حیطه عاطفی که متنکفل ایجاد و تقویت انس و علاقه دانشآموزان به قرآن و یادگیری آن است، تأکید ورزد و از سوی دیگر، تمامی

مباحث تفسیری از یکدیگر گسته نیستند،
بلکه هر جزء در ساختن یک سازمان و
چارچوب روشنی که قرآن کریم متفکل بیان
آن است، نقش روشنی دارد

آشناسوند.

برای رسیدن به این
هدف، دفتر برنامه‌ریزی
و تأثیف کتب درسی در

رشته معارف و علوم اسلامی، پس از تصویب سه‌عنوان درسی
تفسیر و علوم قرآنی، آشنایی با مفردات قرآنی و قرائت و تجوید
قرآن، براساس ابلاغ شورای عالی آموزش و پرورش، به تدوین و
تألیف متون آموزشی دروس فوق اقدام کرد.
در این راستا، ابتدا راهنمای برنامه درسی که طرح و نقشه
تفصیلی هر درس به همراه مراحل گوناگون آن است، طی جلسات
مشترک بین استادان مدرسه عالی شهید مطهری و شورای گروه
قرآن دفتر برنامه‌ریزی و تأثیف کتب درسی تهیه شد.
امید است با عنایات خداوند متعال، اقدامات انجام‌شده برای
دانش آموزان رشته علوم و معارف اسلامی، در انس بیش تر با
قرآن و نشر فرهنگ اسلامی راه‌گشا باشد.

کلیدوازه‌ها: تفسیر، علوم قرآنی، معارف قرآنی، برنامه درسی،
مفاهیم اساسی.

رویکرد حاکم بر برنامه

رویکرد درس تفسیر و علوم قرآنی در دو بخش خلاصه
می‌شود:

(الف) بهره‌گیری از متن قرآن کریم

هر چند در این درس، دانش آموزان با مباحث تفسیری و علوم
قرآنی آشنایی شوند، ولی نوع مباحث طرح شده و شیوه ارائه آن‌ها،
باید به گونه‌ای باشد که از یک سو به دانش آموز بیاموزد چگونه
می‌توان به طور مستقیم از قرآن کریم بهره گرفت و از سوی دیگر
دانش آموز دریابد که ضروری ترین و مناسب‌ترین مباحث در علوم
و تفسیر قرآن، مباحثی هستند که به نوعی در خود قرآن کریم
طرح شده‌اند.

این امر، فواید جانبی دیگری همچون عادت کردن در
ارجاع مسائل به قرآن کریم نیز دارد.

ب) دست‌یابی به طرح کلی مباحث اساسی قرآن کریم

ارائه مباحث تفسیری باید به نحوی باشد که دانش آموزان
علاوه بر آن که با بخشی از معارف قرآن کریم آشنایی شوند، بتوانند
به طور نسبی به این درک دست یابند که قرآن کریم هرچند به
ظاهر مباحث متنوع و پراکنده‌ای را طرح کرده است، ولی کاملاً

در صدد بیان یک طرح
کلی از آغاز و انجام
هستی و حکیمانه بودن
آن و نیز مشخص کردن

جایگاه انسان در نظام هستی و بیان مراحل وجودی او و نشان
دادن غایت و هدف اصلی انسان در زندگی دنیا و عوامل اصلی فلاخ
و رستگاری و یا خسران اöst.

به عبارت دیگر، مباحث تفسیری از یکدیگر گسته نیستند،
بلکه هر جزء در ساختن یک سازمان و چارچوب روشنی که قرآن
کریم متفکل بیان آن است، نقش روشنی دارد.

اصول حاکم بر برنامه

مراحل برنامه‌ریزی، در پرتو اصول زیر انجام می‌پذیرد:
۱. توجه به رعایت توازن بین درک و فهم دانش آموزان و موضوعات
مطرح شده

از آن جا که علوم و معارف قرآنی و مباحث تفسیری، در
سطوح متفاوت قابل طرح و ارائه است، برای دست‌یابی به اهداف
آموزشی و تربیتی در برنامه‌ریزی این دروس، توجه به میزان درک
و فهم دانش آموزان و علاقه‌مندی آنان به مباحث مطرح شده، کاملاً
ضروری است.

۲. کاربردی بودن مباحث با توجه به نیازهای فردی و اجتماعی
با توجه به ضرورت بهره‌مندی دانش آموزان و نسل جوان
از معارف قرآنی و سرچشممه جوشان وحی، مطالب و مباحث
به گونه‌ای گرینش و طرح می‌شود که پاسخ‌گوی نیازهای فکری و
روحی دانش آموزان و شرایط حاکم بر جامعه باشد.

۳. اولویت‌بندی مطالب بر اساس تنوع و جذابیت آن‌ها
با توجه به روحیات دانش آموزان و اهمیت ایجاد علاقه‌مندی
به استفاده از مفاهیم و معارف قرآنی، موضوعات و شیوه‌های طرح
مباحث باید متنوع و جذاب باشند.

۴. ارتباط طولی و عرضی مباحث با یکدیگر
به منظور امکان درک مطالب و توانایی فعالیت‌های آموزشی
توسط دانش آموزان و نیز انسجام مفاهیم آموزشی، محتوای دروس
و سازمان‌دهی آن باید با مطالب دروس دیگر در همان کتاب و با
مطالب سایر دروس در این رشتہ، تناسب و هماهنگی داشته باشد.

۵. بهره‌گیری از متن قرآن کریم
در برنامه‌ریزی این درس و تدوین محتوای آن، سعی بر آن
بوده است که موضوعات، براساس تبیین آن‌ها در قرآن کریم
طرح شود. بدیهی است در بیان موضوعات، در صورت نیاز

اهداف درس تفسیر و علوم قرآنی (۱۰ و ۱۱) (پایه دوم و سوم متوسطه)

الف) حیطهٔ شناختی

۱. شناخت قرآن و آشنایی با برخی از مهم‌ترین موضوعات مربوط به آن مانند وحی، نزول، اعجاز، ظاهر و باطن قرآن کریم و...
۲. آشنایی با شرایط و آداب فهم قرآن کریم و بهره‌مندی از آن
۳. آشنایی با علم تفسیر قرآن کریم و ضرورت و اهمیت آن
۴. آشنایی با مهم‌ترین روش‌های تفسیر قرآن کریم
۵. آشنایی با آسیب‌های روش‌های نامناسب تفسیر قرآن کریم
۶. فرآگیری تفسیر برخی از موضوعات و سوره‌های قرآن کریم
۷. آشنایی با نقش و حایگاه ویژه قرآن کریم در کسب معارف اسلامی

ب) حیطهٔ مهارتی

۱. توانایی تحقیق درباره موضوعات قرآنی و ارائه تفسیر ساده موضوعی
۲. توانایی بهره‌گیری از برخی تفاسیر مشهور قرآن کریم
۳. تقویت و توسعه توانایی درک معنای آیات قرآن کریم

ج) حیطهٔ عاطفی

۱. انس با قرآن کریم و بهره‌گیری از آن در اندیشه و عمل
۲. علاقه به کسب آداب ظاهري و باطنی در فهم قرآن و بهره‌مندی از آن در اندیشه و عمل
۳. احساس نیاز به بهره‌مندی از قرآن کریم در پاسخ‌گویی به نیازهای فردی و اجتماعی
۴. تذکرۀ مباحث دو درس علوم و تفسیر قرآن ۱ و ۲ پیوسته است و هر دو با هم متفکل دست‌یابی به اهداف فوق هستند و چنین نیست که درس تفسیر و علوم قرآنی ۲، تفصیل مباحث درس ۱ باشد.

از روایات معصومین علیهم السلام، تفاسیر و اقوال مشهور نیز استفاده خواهد شد.

۶. دست‌یابی به طرح کلی مباحث اساسی قرآن کریم در طرح مباحث تفسیری و علوم قرآنی، سعی بر آن است که ضمن دست‌یابی به اهداف جزئی این درس، و علاوه بر آن، دانش آموزان بتوانند پس از این آموزش، با طرح کلی قرآن در مباحث اصلی توحید، نبوت، حیات انسان در دنیا و حکمت آن، حیات اخروی و... آشنا شوند.

۷. استفاده از روایات معصومین (ع) در بیان جزئیات و ریز مباحث در تفسیر قرآن و علوم قرآنی از آن جا که روایات رسیده از معصومین (ع)، موقّع ترین منبع تفسیری برای تفسیر آیات قرآن کریم است، بدین لحاظ در تبیین آیات و جزئیات تفسیری آن، روایات معصومین ملاک و معیار است.

۸. پرهیز از طرح مباحث اختلافی، غیرضروری و مطالب شبیه برانگیز

با توجه به محدودیت‌هایی همچون فرستاد کم، میزان توانایی درک و فهم دانش آموزان... و مکان طرح و برسی اقوال مختلف که برای دانش آموزان شبیه برانگیز است، و فرستاد طرح آن در کتاب درسی وجود ندارد. بدین لحاظ در برنامه‌ریزی‌های این دروس، بر بیان اقوال متقن تأکید می‌شود.

۹. آشنایی با روش‌های تفسیر ضمن طرح مباحث دروس محتوا و فعالیت‌های آموزشی باید به نحوی سازماندهی شود که آشنایی با روش‌های تفسیر و نیز کتاب‌های معتبر تفسیر، در ضمن طرح مباحث دروس حاصل شود. به عبارت دیگر، در برخی از دروس صرفاً به بیان مطالب علمی و در برخی از دروس صرفاً به بیان روش‌ها پرداخته نمی‌شود.

مفهوم‌های اساسی و تعمیم‌ها در تفسیر و علوم قرآنی (۱۱) «پایه دوم متوسطه»

مفهوم‌های اساسی	تعمیم‌ها
<p>و حی</p> <p>و حی</p>	<p>۱. وحی به معنای تفہیم رمزی است (معنای لغوی وحی).</p> <p>۲. خدای رحمان مبدأ وحی است.</p> <p>۳. وحی در قرآن مصاديق مختلفی دارد (وحی به معنای عام، وحی به معنای خاص).</p> <p>۴. ویژگی‌های مهم وحی به پیامبران عبارت است از:</p> <ul style="list-style-type: none"> الف) دریافت، نه جوشش ب) وجود تشریفات خاص در ارسال وحی برای مصونیت پیام ج) حیث پیام

مفاهیم اساسی

تعمیم‌ها

۱. حقیقت قرآن از سوی خدای متعال به زبان عربی مبین نازل شده است.
۲. نزول قرآن برای امکان دست‌یابی بشر به حقایق آن و فراهم آمدن زمینه لازم جهت تدبیر و تفکر در آن است.
۳. قرآن بر قلب مبارک پیامبر اکرم(ص) به زبان عربی مبین نازل شده است.
۴. روح القدس (حضرت جبرئیل) واسطه نزول قرآن است.
۵. قرآن در طی ۲۳ سال به تدریج بر پیامبر اکرم(ص) نازل شده است، هر چند برخی از صاحب‌نظران به نزول یکباره قرآن نیز معتقدند.
۶. آیات قرآن کریم از نظر زمان یا مکان نزول، به آیات مکی و مدنی تقسیم می‌شوند.
۷. آیات مکی و مدنی ویژگی‌های خاصی دارند.

نزول قرآن

۱. قرآن مانند همه کتاب‌های آسمانی، نور، رحمت و هدایت الهی است.
۲. قرآن نسبت به سایر کتب آسمانی، امتیازات خاصی دارد که مهم‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از:
 - (الف) معجزه جاوید و سند اصلی حقانیت نبوت پیامبر اکرم(ص) است.
 - (ب) آخرین کتاب آسمانی است و از این‌رو جهانی و جاودانه است.
 - (ج) محفوظ به حفظ الهی است.
۳. قرآن از جهات گوناگون دارای اعجاز است، مانند: امی بودن پیامبر، ویژگی‌های ادبی قرآن، محتوا و معارف قرآن، ویژگی‌های عددی و...
۴. قرآن درباره آوردن کتابی مانند خودش و حتی یک سوره مانند سوره‌های قرآنی، تحدی کرده است.
۵. قرآن از نظر بسیاری از دانشمندان و اندیشمندان بشری، به عنوان کتابی منحصر به فرد شناخته شده است.
۶. قرآن گاهی به بیان مسائلی پرداخته است که در عصر نزول قرآن کاملاً بی‌سابقه بودند و یا برخی از آن‌ها در اعصار بعدی به طور کامل درک و کشف شده‌اند. مانند: زوجیت گیاهان، حرکت زمین، کرویت زمین، خبر از آینده، گسترش آسمان‌ها و...

اعجاز قرآن

۱. قرآن انسان را به صراط مستقیم، حیات معنوی، فلاح و رستگاری، بهشت جاودان و رضوان الهی و در یک کلام به عبودیت خدا هدایت می‌کند.
۲. قرآن برای همه انسان‌ها در همه اعصار هدایت است.
۳. قرآن حاوی کامل‌ترین و متقن‌ترین هدایت است.
۴. اوپین مرحله بهره‌مندی از قرآن عبارت است از: قرائت (خواندن و فهمیدن) و تدبیر در آیات نورانی آن.
۵. دست‌یابی به هدایت الهی، از آثار قرائت و تدبیر در قرآن است.

قرآن کتاب هدایت

مفاهیم اساسی

تعتمیدمها

۱. تقوا و کسب رضایت الهی، به عنوان شرط اصلی بهره‌مندی از هدایت قرآن
۲. پای‌بندی به آداب ظاهری و باطنی تلاوت قرآن کریم
۳. تعبد نسبت به آموزه‌ها و هدایت‌های قرآن کریم
۴. جدا نکردن یک آیه از مجموعه آیات و سایر آیات مربوط
۵. توجه به آموزه‌های قطعی کتاب و سنت
۶. اعتدال در فهم قرآن (برهیز از شتابزدگی و بی‌مبالغه در برداشت‌های قرآنی از یک سو و ترس و پرهیز از فهم قرآن از سوی دیگر).
۷. کسب مقدمات لازم و توجه به مراتب درک و توانمندی خویش

شرایط بهره‌مندی از قرآن کریم

ظاهر و باطن قرآن

۱. قرآن کریم دارای ظاهر و باطن است.
۲. باطن آیات کریمه عمدتاً به دو صورت تعریف شده است:
 - الف) باطن آیات با تدبیر در ظاهر آیات و سایر قرائی، دست‌یافتنی است.
 - ب) باطن آیات معنایی است که ظاهر لفظ بر آن دلالت ندارد و فهم آن از راه تلاش‌های رایج علمی ممکن نیست، بلکه دست‌یابی به آن، تنها از طریق معمومان امکان‌پذیر است.
۳. معنای ظاهری و باطنی آیات قرآن کریم نه تنها متعارض نبوده و یکدیگر را نفی نمی‌کنند، بلکه تناسب و مؤید یکدیگرند.

۱. تأویل یعنی بازگرداندن (ارجاع دادن به منظور اصلی یا به مصدق عینی و یا...) که متناسب با هر موضوع، شکل آن متفاوت است.
۲. واژه تأویل در قرآن کریم در مصاديق متفاوتی به کار رفته است، مانند:
 - الف) تأویل رویا به معنای بازگرداندن صورت رویا به واقعه خارجی
 - ب) بیان حکمت مقدرات و فرامین الهی (تبیین)
 - ج) تأویل در معاملات به معنای بازگرداندن کامل حق به طرف مقابل
 - د) تأویل در منازعات به معنای بازگرداندن آن نزاع به مرجع رفع اختلاف
 - ه) تأویل آیات و عبارات قرآن کریم به معنای بازگرداندن ظاهر الفاظ آن‌ها به وقایع خارجی مانند وقایع مربوط به برپایی قیامت
۳. تأویل به معنایی خاص درباره برخی از آیات (آیات متشابه) به کار رفته است. در این مورد، نکات زیر قابل توجه است:
 - الف) برخی از آیات قرآن کریم محکم و برخی متشابه هستند.
 - ب) فهم دقیق آیات متشابه نیازمند تأویل (بازگرداندن و ارجاع) آن‌ها به محکمات است.
 - ج) علم به تأویل آیات متشابه از راه تدبیر در آیات به دست نمی‌آید، بلکه علم آن در انحصار خدای متعال است که آن را در اختیار معمومین علیهم السلام نیز قرار داده است.
 - د) وجود متشابهات و انحصار آگاهی از تأویل آن‌ها، ضرورت رجوع به معمومین علیهم السلام برای فهم را روشن می‌سازد.
۴. علم به برخی از اقسام تأویل در انحصار خدای متعال و معمومین علیهم السلام است، در حالی که تفسیر و تدبیر در آیات کریم برای عموم مردم ممکن و ضروری است.

تأویل قرآن

عترت و قرآن

۱. قرآن کریم بر بیان مقاصد خویش، دلالت روشن و تام دارد.
۲. امت برای بهره‌گیری کامل از قرآن، نیازمند معلم و مبین برای قرآن است.
۳. وجود مجملات، متشابهات، حقایق باطنی و تأویل در آیات قرآن، از دلایل نیازمندی امت به معلم و مبین است.
۴. آیات و روایات بسیاری بر وجود معلم و مبین برای قرآن، دلالت دارند.
۵. پیامبر اکرم(ص) و ائمه معمومین(ع) معلم و مبین قرآن هستند.